

§ 54.

I Retsplejelovens § 360, 5te Stykke, 2det Punktum udgaar Ordene: „yderligere“ og „tidligere afhørte“.

§ 55.

I Retsplejelovens § 369, 1ste Punktum udgaar Ordene: „jfr. § 360,“, „tidligere afhørte“ og „yderligere“.

§ 56.

I Retsplejelovens § 370, 1ste Stykke, 1ste Punktum udgaar Ordene: „i Henhold til § 360 eller § 369“.

§ 57.

I Retsplejelovens § 389, 3die Stykke, 1ste Punktum udgaar Ordene: „yderligere“ og „tidligere afhørte“.

§ 58.

I Retsplejelovens § 394, 2det Stykke udgaar sidste Punktum.

§ 59.

Retsplejelovens § 417, 1ste Stykke, 2det Punktum affattes saaledes: „Overfor Domme kan Kæremaal kun rejses i det i § 229 nævnte Tilfælde og til Forandring af Dommens Bestemmelser om processuelle Straffe samt med Justitsministerens Tilladelse til Forandring af Bestemmelser om Sagsomkostninger. Andragende om saadan Tilladelse maa dog fremsættes inden 4 Uger efter Dommens Afsigelse“.

§ 60.

I Retsplejelovens § 424 indsættes som nyt 3die Stykke:

„Afgørelser, som bliver at træffe i Henhold til denne og den foregaaende Paragraf, kan i det Omfang, Retten bestemmer, træffes af et Udvalg, bestaaende af mindst 3 af Rettens Medlemmer.“

§ 61.

I Retsplejelovens § 437 indføjes som nyt 4de Stykke:

„Regelen i § 399 finder ogsaa Anvendelse ved Anke til Landsret.“

§ 62.

I Retsplejelovens § 441 sker følgende Ændringer:

I 1ste Stykkes Slutning tilføjes efter „Højesteret“: „jfr. § 417“.

I 3die Stykkes Slutning tilføjes efter „Højesteret“: „, medmindre Justitsministeren undtagelsesvis meddeler Tilladelse hertil, jfr. § 422.“

§ 63.

Retsplejelovens § 449, 2det Stykke, jfr. Lov Nr. 300 af 30. Juni 1922 § 38, affattes saaledes:

„Om Salær og Godtgørelse for Udlæg til den for Sagsøgte beskikkede Forvarer gælder samme Regler som i Tilfælde, hvor der er meddelt fri Proces, jfr. §§ 331 og 336.“

§ 64.

I Retsplejelovens Kapitel 43 ændres Overskriften til: „Fremgangsmaaden, naar nogen skal umyndiggøres eller sættes under Lavværgemaal.“

§ 65.

I Retsplejelovens § 459, 1ste Stykke, jfr. Lov Nr. 300 af 30. Juni 1922 § 39, tilføjes som nyt sidste Punktum: „Undtagelsesvis kan Justitsministeriet autorisere andre Læger til at udstede Erklæringer med samme Retsvirkning.“